

obediens perseverat. ¶ Quare presenti ordinatione statuimus, q̄ si qui fratrum diuina permittente iustitia, & antiqui Hostis fallacia procurante [quod ab sit] prememoratis criminibus, aut aliquo ipsorum fuerint irreti, pro absolutionis beneficio ad præfatos Ministros, vel eorum Commissarios recurrere debant sine mora. ¶ Nullus Confessor possit absolueret de tactibus impudicis & enormibus, nisi qui de Lapsu carnis habet licentiam absolueret. ¶ Et de sollicitantibus ex certa scientia ad peccatum carnis, idem iudicium habeatur. ¶ Item, Custodes non possint absolueret à predictis, & in priuato commissis, nisi per Ministrum specialiter committatur eisdem. ¶ Item, si aliquis Prælatus, committat alicui subditorum suorum auctoritatem suam super illis casibus, qui Superioribus Prælatibus reseruantur: si contingat Predictos Prælatos mori, vel ab officijs suis amoueri, talis commissio penes illum cui facta fuerit, remaneat, donec alius similis Prælatus habeatur. ¶ Et quicumq; Confessor, ex certa scientia, præsumpserit absolueret à predictis, suspensus sit ipso facto à Confessionibus audiendis: nec restitui possit nisi per